

10 otázek pro... Adama Brychtu

eFocus

Adam Brychta se narodil v Jihlavě v roce 1988. Po ukončení gymnázia nastoupil na Právnickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni. Během studia získal praxi na Ministerstvu zahraničních věcí a posléze v advokátní kanceláři. Po absolvování právnické fakulty působil krátce jako stážista na Ministerstvu spravedlnosti ČR a nyní vykonává advokátní koncipientickou praxi u Jiřího Matznera, která poskytuje právní služby ve všech právních odvětvích se zvláštním zaměřením na právo autorské a právo informačních technologií. Zaměřuje se na především právo civilní a z oblasti práva veřejného právo správní. V celojustiční soutěži Právník roku 2012 získal druhé místo v kategorii Talent roku.

Nevýhody vašeho povolání?

Časová náročnost a z ní vyplývající nedostatek času pro své záliby, ale také pro další vzdělávání mimo právní obor.

Jaký byl Váš nejhorší den v práci?

Myslím, že jsem takový den v práci ještě nezažil. Je to dané asi tím, že jsem v praxi jen krátce a s pracovním prostředím i náplní práce jsem spokojený.

Největší dosavadní úspěch?

Nejvíce si vážím ocenění v soutěži Právník roku. Pro mladého začínajícího právníka je to skutečně velké vyznamenání a motivace pro další působení v právní praxi i teorii.

Kdo na Vás měl ve Vašem profesním životě největší vliv?

Osobností, které mě profesně ovlivňovaly a stále ovlivňují je více, ale rád bych zde jmenoval alespoň některé. Zejména to jsou někteří učitelé z Plzeňské právnické fakulty, kteří do velké míry v prvních letech mého studia utvářeli nejen mé právní myšlení. Nezapomenutelné jsou semináře právní etiky pana JUDr. Balíka. Rád bych také jmenoval paní JUDr. Hálovou, která ve mně svými semináři vyvolala zvýšený zájem o správní právo. A nakonec bych neměl zapomenout plzeňské komercionalisty, v čele s prof. Eliášem, doc. Havlem či JUDr. Hejdou. V současné době si cením spolupráce s kolegy z advokátní kanceláře, ve které působím. Myslím, že pro další vývoj advokáta je důležité v jakém prostředí začíná svůj profesní život a jakým návykům se naučí. Musím říci, že mí kolegové v čele s panem JUDr. Matznerem, Mgr. Durdákem a paní JUDr. Preiningerovou mi jdou příkladem a ovlivňují tak moji právní osobnost.

Jak si vyčistit hlavu?

Osobně upřednostňuji fyzickou aktivitu. Nejvíce mi pomáhá jízda na kole v lesích, což bohužel v podmínkách velkoměsta není příliš jednoduché, proto si musím vystačit s jiným sportem nebo alespoň dlouhou vycházkou.

Nesplněný sen?

Cesta na Nový Zéland. Doufám, že jen prozatím a že v budoucnu budu mít šanci se tam podívat.

Kdybyste nebyl právníkem, čím byste byl?

Bohužel mohu jen spekulovat, jelikož jsem kromě práva žádnou jasnou představu neměl. Pravda však je, že jsem byl vždy spíše humanitně zaměřený a již od mládí mě zajímala historie, později také společenské vědy a nejvíce pak politologie.

Zážitek z praxe, který Vám nejvíce utkvěl v paměti?

Obhajoba ex-offo velmi staré paní, kterou chtěl vlastník bytu vystěhovat, i když v tomto bytu strávila 40let. Poté co jsme u soudu uspěli s žalobou, jsem paní seznámil s výsledkem řízení a musím říci, že takový vděk a takovou radost jsem ještě nezažil.

Proč jste se rozhodl stát se právníkem? A co byste poradil lidem, kteří by rádi vstoupili do právních vod.

Pro mě to nebylo příliš složité rozhodování. Právo mě vždy lákalo a na vyšším stupni gymnázia jsem měl víceméně jasnou představu, že právo bude obor, kterému bych se chtěl v budoucnu věnovat. Ti, co chtějí vstoupit do právního stavu, by si v prvé řadě měli položit otázku, proč se chtějí věnovat právu. Myslím totiž, že materiální hledisko, které je bezesporu důležité, avšak zdaleka ne nejdůležitější, by nemělo být hybnou silou, proč vystudovat práva. Osobně právo, resp. advokacii vnímám nejen jako povolání a způsob obživy, ale také jako službu, kterou někomu poskytují. Advokát by neměl v klientovi vidět odměnu, nýbrž člověka a do jisté míry jeho příběh. Trefně to vystihla E. Wágnerová, která prohlásila, že právo přestalo být jen vědou o sobě samém, nýbrž je o životě, a život musí znát i jeho interpret. Každý nově příchozí právník, ať už do jakékoliv právní profese, by si měl uvědomit, že nese svůj díl odpovědnosti za budoucí podobu právního prostředí v ČR. Nelze proto nesouhlasit s tvrzením M. Bobka, že největší problém justice není ani tak v institucích, jako v mentalitě.

Která osobnost symbolizuje spravedlnost?

Inu, to je na delší povídání, ale jistě jím bude patron všech právníků sv. Ivo Helóry.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)
- [10 otázek pro ... Vojtěcha Hanzala](#)
- [10 otázek pro ... Marka Netáhla](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Karo](#)
- [10 otázek pro ... Michala Lieskovana](#)